

Τὴν 10-08-2025 ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ ἑσπερινός τῆς 11-08-2025.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα.

Ἦχος λ̣ π̣ — — — — — Δι

Ἰ̣ Δ̣ — — — — —

Κυ ρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα α

κου σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακου σον μου

προσχεστη φω νη της δε η η σε ως μου εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον

μου Κυ ρι ι

Ἰ̣ Δ̣ — — — — —

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι αμα ε νω ω πι ον σου ε παρσις τω

ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ι

^χ ^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε κεκραζα προς σε ει σα α
κου στον μου ει σα κου στον μου Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ε κεκραζα προς σε ει σα ακου στον μου
προσχεστη φω νη της δε η η σε ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου στον
μου Κυ ρι ι

^Μ ^Δ
^Δ Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως
θυ μι αμα ε νω ω πι ον σου ε παρ σις τω
ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου
σον μου Κυ ρι ι

^Δ
^Δ Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου

καὶ θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι λε σθαι προ

φα ασεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

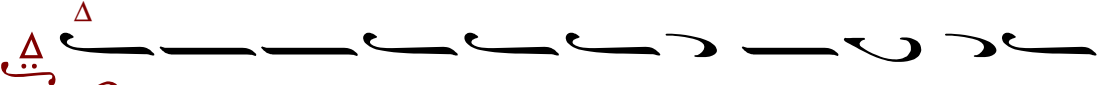
μι αν και ου μη συν δι α σω με τα των

ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λε γξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

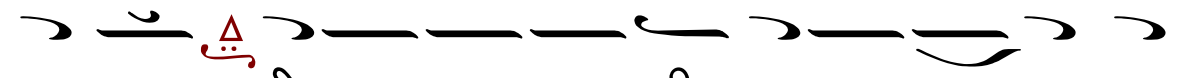
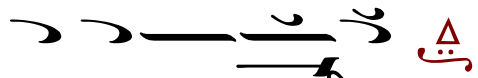
να τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν

ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

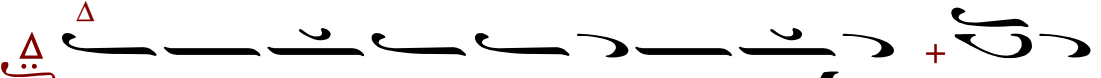

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι

της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε

λης την ψυ χη ην μου

Φυ λα ζον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με ε νων την α νο μι ι

αν

Πεσουνται εν α μφι βλή στρω αυ των

οι αμαρτωλοι κα τα μονασει μι ε γω ε

ως αν πα ρελ θω

Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα

φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω

Εν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε εγνωστας τριβους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην
ε κρυψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω
σκων με
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ
ε εστινο εκ ζη τωων την ψυχην μου
Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα
Συ ει η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη

ζωντων

ζωντων

Προ οσχες προς την δε ησιν μου ο

τι ε τα πεινω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκοντων

με οτι εκραται ω θησαν υπερ ε

με

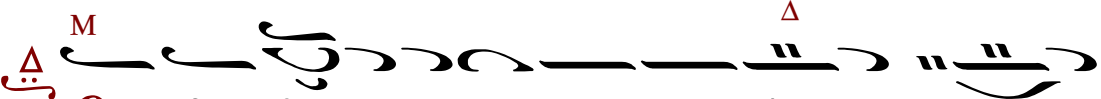
Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην

μου του εξομολογησασθαι τω ονο

ματι σου

Εμευπομενουσι δικαιοι

εωσαντα ποδωσμοι

Εκ βαθρων ἐκεκραξά σοι οὐ Κύρι

ἐ Κύρι ἐ εἰσακούσον τῆς φωνῆς

μου

Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσεχόντα

εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεῆς ὡ ὡ ὡς

μου

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ
 πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν
 Χριστέ, ἐν ὅρει τῷ ἁγίῳ, μεθ' ὧν σε
 προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ
 Πνεύματι.

Στίχος ^χ ^Δ
 Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με
 χρι νυ κτος ^Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ^Δ
 ελ πι σατω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον ^Δ

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ
 Μεταμορφώσει Χριστέ, ἥν τοῖς θείοις,
 Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ,
 ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ
 ἥλιον.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχος. ^χπ ^π
^π
 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω
 το ε λε ος ^Δ και πολ λη παρ αυ τω λυ
 τρω σις ^Δ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
 ηλ ^χ ^Δ εκ πα σω ων + των α νο μι ων αυ
 του ου ου ^Δ

Εὖπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς
 κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατε, στερροᾷ
 ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ
 τῷ Κτίστη σου, θυσία καθαρά καὶ
 εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὅλων
 βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Στίχος. ^χπ ^π
^π
 Ἀι νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα τα ε θνη ^Δ ε παι νε σα τε αυ το ον ^χ

Ἦχος ᾠ Πα

Δο ο ζα Πατρι ι ι ι και Υι υι υι
 ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
 α α α τι
 Και νυ υ υ υν και α α ει και εις
 τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
 ων α α α μην
 Ο ρος το πο ο τε ζο φω δε ες και
 αι κα απνω ω ω δες νυν τι μι ον και Α
 α γι ον ε ε στιν εν ω οι πο δες
 σου ε στη η σα αν Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε^π προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με ε
 ε ε νο ον μυ στη η η η ρι ι ι ον^π
 επ ε σχα των ε φα νε ρω ω σεν^Δ η φρι
 κτη η σου ου με τα μο ορφω ω σις Πε τρω
 Ι ω α α αν η η και Ι ι α κω ω ω βω^π
 οι τι νες την α κτι να του προ σω που σου
 μη η η φε ρο ον τες⁶ και την λαμ προ τη τα
 των χι τω νων σου⁶ ε πι προ σω ω πον εις
 γην κα τε βα ρυ υ υ υ νο ο ον το^Δ οι και
 τη εκ στα σει συ νε ε ε χο με ε νοι⁶ ε
 θα αυ μα α ζον^Δ βλε πο ον τες Μω υ σην και

Η η λ ι ι αν ^{6λ} συλ λα λουν τας σοι τα με ελ
 λον τα α συ υμ βαι αι αι νει ει ει ειν σοι ^{π9} και
 φω νη εκ του Πα ατρος ^Δ ε μαρ τυ υ ρει ει
 λε ε ε γου ου ου σα ^Δ ου τος εστιν ο Υι
 ος μου ο ο α γα πη η τος ^Δ εν ω ε ευ
 δο ο ο ο κη η η σα ^Δ αυ του ου α κου
 ου ε ε τε ^{π9} ος τις και δω ρει ται τω ω κο ο ο
 σμω ^{6λ} το ο ο με γα α ε ε λε ε ο ο ο
 ο ο ος ^{6λ}

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασχόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

κνυ υ ον ^Δ ο ο ο τι ι ζω ω ων των ^Β και
 νε ε κρω ω ων κυ υ ρι ^Π ε ε ευ ει ^π και ο
 πα λαι δι α νο ο μου ^π και Προ φη των λα λη
 η η η σα ας υ πη η η η ρ χε Θε ε ος ^π
 ω και φω νη η η η του Πα α τρος ^Δ εκ νε
 φε ε λης φω τει ει νης ^Δ ε μαρ τυ υ ρει
 ει λε ε ε γου ου ου σα ^Β αυ του α α
 α κου ε ε τε του δι α σταυ ρου τον Α δην
 σκυ υ υ λευ σα αν τος ⁶ και νε κροις δω ρου με
 νου ζω η η ην την αι αι ω νι ι ο ο ο
 ο ο ον ⁶

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδιά μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ΄

Θε

ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε

ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

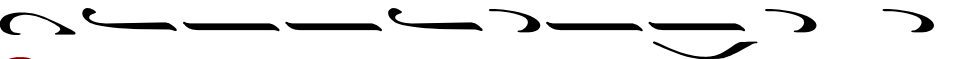
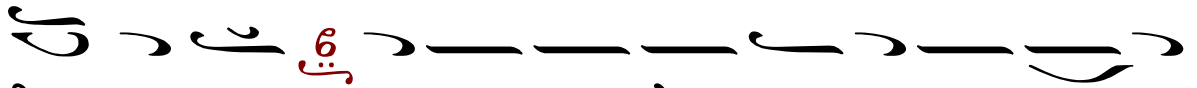
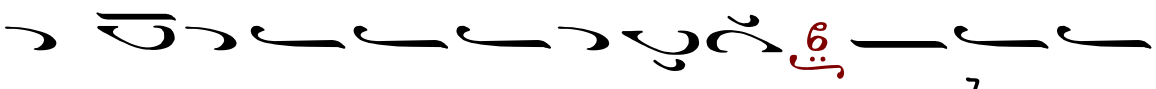
τι Κυ ρι ου

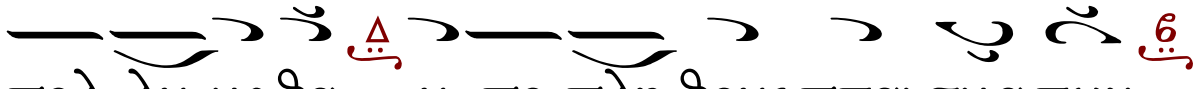
Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

 ^χ ^B

Τη Θεο το κω εκτε νως νυν προσ

δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και

προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες

εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον
+
εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ σον α

πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των

μη α πο στρε ψης σους δου λους κε νους σε

γαρ και μον ην ελ πι δα κε κτη με θα
Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ἄ
καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας
ἧ
των αἰ ὡ νων ἀμην
ἔ
Οὐ σὶ ὡ πῆ σω μέν πο τε Θε ο το κε
τας δὺ να στειας σου λα λειν οἱ ἀ να ζι οἱ εἰ
μη γὰρ συ προ ἰ στα σο πρε σβευ οὐ σα
τις ἡ μας ἐρ ρυ σα το ἐκ το σου των κιν δὺ
νων τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ὡς νυν ε λευ θε
ρους οὐκ ἀ πο στῶ μέν Δε σποι να ἐκ σου
σοις γὰρ δου λους σω ζεις ἀ εἰ ἐκ παν τοι
ων δεῖ νω ὡ ὡ ν

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

η μας
 Εξ α με τρη των α ναγκων και θλιψε
 ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμφο
 ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε τη
 κρα ται α δυ να μειςου α νυ μνω με γα
 λυνω την α μετρον σου συμ πα θειαν και την
 εις ε μεσου παρακλησιν
 Δοξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευματι
 Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
 γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο^N ψυχως εδραμον^Γ και γο
νυ κλινω Δεσποινα^Δ και θρη^Γνω και στε να ζω
μη με παριδης τον αθλιον^Γ των χριστι α
νων καταφυγι ον^Γ

^N και νυν και α^Γ ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην^Γ

^Γ ου^Γ σι ω πησω του βο αν τρα νω τα
τα τα με γα λει ει α τα σα^Γ ει μη γαρ συ

κο ρη παν το τε προ ι στα σο^N υ περ ε

μου πρεσβευου σα^Δ τω Υι ω και Θε ω σου

τις εκ το σου του με κλυ δω νος^Γ και δει νων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σωνη μας

Α πο ρη σας εκ παντων οδυνη ρως κρα

ζω σοι προ φθα στον θερ μη προ στα σι α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου τω

τα πει νω και α θλι ω τω την σην αν τι

λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

αν ^Nτι ληψις ^Γκαι προστα ^Δσι ^qι α α μου ^Γ
^Γκαι νυν και ^qαι και εις τους αι ^qω νας
 των αι ^Mωνων α μην ^Γ
^Γα λη θη Θε ο το κονο μο λο γω ^qΔε
 σποι να ^qσε την του θα να του το κρα τος
 ε ^qξα φα νι σα σαν ^qως γαρ φυ ^Nσι ^Πζω ος εκ
 των δε σμων των του Α δου ^Γπρος ζω ^qην α
 νη γα γες ⁺εις γην με ρευ σαν τα ^q
^NΔι ^Γα α α σω ω ω σον ^qα πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^Δο ^q
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^q

ως αρρηκτον τειχος και προοστασι αν
 πι ι ι βλεεεψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θεο το ο κε ε πι
 την ε μην χαλεπην του σωματος κακωσιν
 και ι ασαι της ψυχης μου το αλγο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε,
 ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος δὲ Δι΄

^Γ ^Μ
^Δ Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
^Δ ^Β
^Δ σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
^Δ
⁶ κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
^Δ
^Δ ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
^Ν ^Γ ^Ω
^Δ δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
^Γ
^Δ ως προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ' .
Σύ μου ἰσχύς Κύριε .

Ἦχος λ' α' — Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο
μαι τινα θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι
του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος
εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
με

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
ους σου τον πλου σι αις δω ρε αις δρο σι
σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην πα
να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των
θλι ψεων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα
λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη
σου σω σον με
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

Γ Ν
 Γ Γ **Ε**την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
 Γ Γ **Λ**ον **μ**ο νην **φ**ε ρω **τ**ει **χ**ος α προ σμα χη
 Π Γ Π
 τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν **ο** πλον
 Ν
 Γ π **σ**ω τη ρι ι ας **μ**η με πα ρι δης τον α σω
 Γ Π Γ
 τον **ε**λ **π**ις α πηλ πι σμε νων **α** σθε νων
χ
 συμμα χι α **θ**λι βο με νων χα ρα και αν τι
 λη ψις
 Ν Γ
 Γ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Γ Ν
 Γ **Π**ως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
 Γ Γ **μ**αι **τ**ους α με τρους **ο**ι κτιρ μους ω Δε

σποινα τους την ε μην παν το τε ψυ χην δει
 νως πυ ρου με ε νην ως υ δωρ πε ρι δρο
 σι σαν τας ἀλλ ω της σης προ νοι ας και της
 ευ ερ γε σι ας ης α φθονως αυ τος πα
 ρα πη λαι σα

Ὡς ἔστι.
 Ἵνα τὸ με ἀπώσω.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Ευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
 παρ θε νε χαι ρε Θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε
 πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευματι
Απο πασης αναγκης θλιψεως και
νοσου και βλαβης μελυτρωσαι και τη σηδυ
να μει εν τη σκεπη σου φυλαξον ατρωτον
εκ παντος κινδυνου και εξ εχθρων των
πο λεμουν των και μισουν των με Κορη πα
νυμνητε
Και νυν και αι και εις τους αι ω νας
των αι ω νων αμην
Τι σοι δωρον προσαξω της ευχαρι

στις ανθων περα πη λαισα των σων δωρη
 μα των και της σης α με τρη του χρη στο τη
 τος τοι γα ρουν δο ζα ζω υ μνο λο γω ω
 και με γα λυ νω σου την α με τρον προς με
 συμ πα θει αν

Ὡδὴς'.
 Τὴν δέησιν.

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και
 καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κο ρη ^κ ^λ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον ^Γ ^Δ α πε λα σον ταυ τα μα κραν ^Γ τη εμ πνευ
 σει της θει ας πρε σβει ας σου
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ ^Δ ^κ ^λ Πα ρα α α κλη η σιν ^κ ^λ εν ταις θλι ψε σιν
 οι οι δα ^Δ και των νο σων ⁺ ^Π α τρο ον
 σε ^Ν ^γ ^Δ γι νω σκω ^Γ και παν τε λη συν τριμ μον
 του θα να του ^κ ^λ και πο τα μον της ζω ης α
 νε ζαν τλη τον ^Γ ^Δ και παν των των εν συμ φο ραις
 τα χι νην και ο ^Γ ^Δ ζει αν αν τι λη ψιν ^Γ

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευματι
 Ουκρυ υ υπτωωσου τονβυ θοντουε
 λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θαν
 μα των και την πη γην την α ε να ον
 ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε
 σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο
 ω και κη ρυτ τω και φθ ε γ γο μαι
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^N ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ
 θε νε^Γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ
 δι αν^χ κα τα τι τρω σκουσι βε λει των
 θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^N και^Γ
 δι ω κτην και ρυστην Πανα χραν τε^Γ
 Δι^N α α α σω ω ω σον α πο κιν^Γ
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^N ο^Δ
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^ν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Γ
 Α^Γ α α χρα α αν τε η δι α λο^N
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα
 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δίς)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Π Δ Ζ' κ
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι εν
M 7
πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι'   Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
 μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα

πληθ^ν των εμων εγ κλημάτων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην **Τ**αις της Θεοτοκου

πρεσβειαις Ελεημον εξαλειψον τα

πληθ^ν των εμων εγ κλημάτων

Ελεησον με ο Θεος κατα

το μεγα ελεος σου και κατα το

πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον

το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια Παναγια Δεσποινα

^Δ αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου
^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
^Δ δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
^Δ τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
^Δ σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου
^Δ με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
^Δ σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
^Δ στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης
^Δ την δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σο ον
^Δ Ἐτερα Θεοτοκία. Ου δεις προ στρε χων
^Δ ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε

αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω

ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε

ω ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

παρ χου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε

πο λιν και λα ον των πο λε μου με νων η

η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη

νη η μο νη προ στα σι α των πι στω ω

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Α**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦχος λ' Ἀ Νη

^Γ_ν ^N **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

^ν **μας**

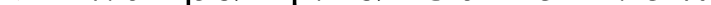
^ν ^N **Φ** ω σ η τε κου σα Θε ο το κε **σκο** τι

^Π ^N σ θ εν τα με νυ κτι α μα ρ τη μα των ^ν **φω** τα

γω ω γ η σον συ φω τος ου σα δο χει ον **Α**

^Π **το** κα θ α ρ ον και α α μ ω ω μ ον **Α** ι να

^N
 π ο θ ω σ ε δ ο ζ α ζ ω

 Ν
Υ πε ρα γι α Θ ε ο το κε σω ω σον η

μας

κεπή γε νου και προ στα σι α και αν

τι λη ψις και καυχημα Παρ θε νε ^να γυ μνω

 Θε εν τι μοι νυν α πασης βο η θει ας

γι ω Πνευματι

 λη ψυ χη και δι α νοι α και καρ

δι α σε και χει λε σι δο ζα ζω α πο λα
 αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
 αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
 πει ρων σου θαυ μα των
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω νων α μην
 Β λε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
 πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
 νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
 και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι α με
 τρη τω σου ε λε ει

Ὡδὴ ἡ'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Δι α σπλαγχνα ε λε ους σου Παρ θε

νε Δι μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι

δου μοι χει ρα βο η θει ας κα τα πο νου

με ε νω κα κω σε σι του βι ου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ^Δευ ρο σα αν με Α γνη ^Δκαι συμ φο ραι του
 βι ου ^νκαι πει ρα σμοι με παν το θεν ε
 κυ κλω σαν ⁶αλ λα προ στη θι μοι ^Δκαι αν
 τι λα βου μου ^Δτη κρα ται α σου σκε πη ^ν
^ν^NΔο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δκαι Α
 γι ω Πνευ μα τι ^ν
^ν^NΕν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
 να ^Δεν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ^ν
 και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν ⁶
 και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
 τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ^ν

^N
^ν **Κ**αι νυ υν και α ει ^Δ **Δ** και εις τους αι ω
 νας των αι ω νωναμην ^ν
^N
^ν **Χ**αι ρε θρο νε πυ ριμορφε Κυ ρι
 ου ^Δ **Δ** χαιρε θει ει α καιμαν να δο χεσταμνε ^ν
 χαι ρε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος ⁶
 χαι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη
 τε ρων ^Δ **Δ** ω ρα ι σμα και κλε ος ^Γ

ᾠδὴ θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ
^Γ **Υ** πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^Γ **Π**ρος τι να κα τα φυ γω α λλην Α γνη ^Γ

που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι που
 πορευθω ποιανδε εφευρωκαταφυγην
 ποιανθερμηναν τιληψιν ποιονενταις
 θλιψεσιβοηθονειςσεμονηνελ
 πιζωειςσεεμονηνκαυχωμαικαιεπι
 σεθαρρωνκατεφυγον
 υπεραγιαθεοτοκεσωωσον
 ημας
 Ουκεστιναριθμησασθαιδυνα
 τονμεγαλειασαθεοθυμφευτεκαι
 τονβυθοντονανεξερευνητονεξει

πειν^Γ των υ^Γ περνουν θ^Ναυ^Π μα^Δτων σου^q των τε
 τε^Γ λε^Π σμε^Γ ε^Νων δι^Γ η^Π νε^Γ κως^q τοις πο^Γ θ^Πω
 σε^Ν τι^Δ μω^q σι^Γ και πι^Γ ι^Γ σται προ^Γ σκυ^Γ νου^q σιν^q
 ως α^Γ λη^Γ θ^Γη Θε^Γου λο^Γχευ^q τρι^q αν^q
 Δ^Γο^q ξα Πα^Γτρι και Υι^Ν ω και Α^Γ γι^q ω
 Πνευ^Γμα^q τι^q
 Εν^Γ υ^Π μνοι^Γ σευ χα^Γ ριστοι^Γς δο^Πξο^Γ λο^Γ γω^q
 και γε^Γ ραι^Π ρω^Γ το α^Ν με^Δτρον ε^Π λε^q ος^q και^q
 την πολ^Νλην^Δ δ^qυ να^Ν μιν σου πα^Π σιν ο^Δ μο^q λο^Π γω^q
 και τας^Γ ευ^Π ερ^Δ γε^q σι^Π ας σου^q ας υ^Γ πε^Π ρε^q
 κε ε^Γ νω^Γ σασεις ε^Γ με^q κη^Π ρυτ^q τω^Π με^q γα^q

^N
 λυ νω ^Δ_q ψυ χη η τε και καρ δι α ^Γ_δ και λο γι
^Γ
 σμω και γλωσ ση παν το τε ^Γ_δ
^N ^Γ ^N ^Γ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^Γ
 των αι ω νων α μην ^Γ_δ
^Γ ^Π ^N ^Γ
 την δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
^Γ ^Π ^Δ_q
 και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α και
^Δ_q
 στε να γ μον α λλ αν τι λα βου μου ως α γα
^Γ ^Π ^Δ_q
 θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον δυ να
^Γ
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^Γ_δ Δε
^N ^Δ_q
 σπο του Θε ου Μη τηρ ει νε ευ σεις ε τι
^Γ ^Γ
 μονον ^Γ_δ προς την ε μην οι κτραν τα πεινω σιν ^Γ_δ

και κα θω ρω τε ρανλαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
 κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου
 υ μνοις τι μη σω μεν
 Α πο των πολλων μου α μαρ τι ων α
 σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη
 προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω
 με νην ελ πις α πηλ πι σμε ενων συ μοι
 βο η θη σον
 Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του
 δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ξι ων σων ι

κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
 σμου γε νου με σι τρια
 ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
 του οι κτει ρη ησαι η μας
 α λα λα τα χει λη των α σε βων
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
 την σε πτην την ι στο ρη θει σαν υ πο

του Αποστολου Λουκα ι ερωτα α
του την Οδηγητριαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πασαι των Αγγελων αι στρατι αι
Προδρομε Κυριου Αποστολων ηδω
δε κας οι Αγιοι Παντες με τατης
Θεοτου ποιησατε πρεσβειαν
εις το σωθηναι ημας

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Λκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ' Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

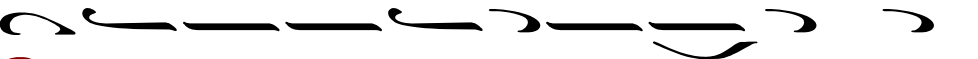
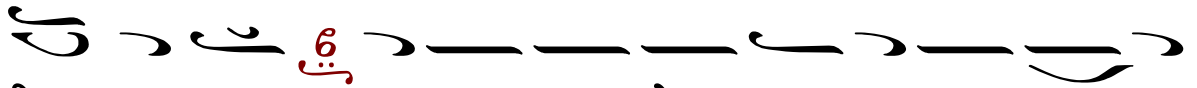
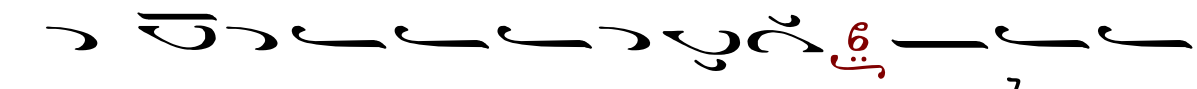
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

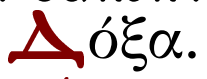
 ^χ ^B

Τη Θεοτοκῶς ἐκτενῶς νυν προσ

δραμώμεν αμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ

προσπεσώμεν ἐν μετάνοια κρῆζοντες

ἐκ βάθους ψυχῆς Δεσποινὰ βοήθησον

ἐφημὶν σπλαγχνισθεῖσα σπεύσον α

πολλυμέθῃ ὑποπλήθους πταισμάτων

μη ἀποστρέψῃς σου δούλους κενούς σε

γὰρ καὶ μονὴν ἐλπίδα κκτημέθῃ
 Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ἄ
καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας

ἧ
των αἰ ὡ νων αμην

Ἄ
Ὁ υἱ ὡ πη σω μεν πο τε Θε ο το κε

τας δὺ να στειας σου λα λειν οἱ α να ζι οἱ εἰ

μη γαρ συ προ ἱ στα σο πρε σβευ ου σα

τις ἡ μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δὺ

νων τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ θε

ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου

σους γαρ δου λους σω ζεις α εἰ εκ παν τοι

ων δει νω ὡ ὡ ν

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὁδοὺς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ α'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Ἦχος λϠ Νη — Γα

^χ ^Γ
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Γ ^Ν
^Γ ^Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζου σι
^Γ ^Π ^Ν
 + την τα πει νη ην μου ψυ χην και συμ φο ρων
^Γ ^Π
 νε φη την ε μην καλυ πτου σι καρ δι αν
^Δ ^Β ^Δ
 Θε ο νυμ φευ τε αλλ η φως τε το κυι υι α το
^Μ ^Γ
 θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το
^Γ
 φως το χαρ μο συ νον

^Γ
^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας
 Εξ α με τρη των α να γ κων και θλιψε
 ων και εξ εχ θρωων δυσμενων και συμ φο
 ρων βι ου λυ τρω θεις Πα να χρα ντε τη
 κρα ται α δυ να μειςου α νυ μνω με γα
 λυνω την α μετρον σου συμ πα θειαν και την
 εις ε μεσου παρακλησιν
 Δοξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευματι
 Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
 γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν και προς την

σην σκεπην ο λο^N ψυχως εδραμον^Γ και γο
νυ κλινω Δεσποινα^Δ και θρη^Γνω και στε να ζω
μη με παριδης τον αθλιον^Γ των χριστι α
νων καταφυγι ον^Γ

^N και νυν και α^Γ ει και εις τους αι^Γ ω^Γ νας
των αι^Γ ω^N νων α μην^Γ

^Γ ου^Γ σι ω^N πησω του βο^Γ αν τρα νω τα
τα^Γ τα με^Γ γα λει^Γ ει α τα σα^Γ ει μη γαρ συ

κο^Γ ρη παν το τε προ^N ι στα σο^Γ υ περ ε
μου πρεσβευου σα^Δ τω Υι^Γ ω και Θε^Γ ω σου
τις εκ το σου του με^Γ κλυ δω^Γ νος^Γ και δει νων

κιν δυνωνερ ρυσα το

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σωνη μας

Α πο ρη σας εκ παντων οδυνη ρως κρα

ζω σοι προ φθα στον θερ μη προ στα σι α

και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου τω

τα πει νω και α θλι ω τω την σην αν τι

λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

αν ^Nτι ληψις ^Γκαι προστα ^Δσι ^qι α α μου ^Γ
^Γκαι νυν ^qκαι α ^qει και εις τους αι ^qω ^qνας
 των αι ^Mωνων ^Γα μην ^Γ
^Γα ^qλη θη ^qΘε ο ^qτο κονο ^qμο λο ^qγω ^qΔε
 σποι να ^qσε την του θ ^qνα του το ^Nκρα ^Πτος
 ε ^qξα φα νι σα σαν ^qως ^qγα ρ φυ ^qσι ^qζω ^qος ^qεκ
 των ^qδε σμων των του ^qΑ ^qδου ^qπρος ^qζω ^qην ^qα
 νη ^qγα ^qγες ^qεις ^qγην ^qμε ^qρευ ^qσαν ^qτα ^q
^qΔι ^Nα ^Γα ^qα ^qσω ^qω ^qω ^qσον ^qα ^qπο ^Nκιν
 δυ ^qνων ^qτους ^qδου ^qλους ^qσου ^qΘε ^qο ^qτο ^qο ^qκε ^Δο ^q
 τι ^qπαν ^qτες ^qμε ^qτα ^qΘε ^qον ^qεις ^qσε ^qκα ^qτα ^qφey ^qγο ^qμεν ^q

ως αρρηκτον τειχος και προοστασι αν
 πι ι ι βλεεεψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θεο το ο κε ε πι
 την ε μην χαλεπην του σωματος κακωσιν
 και ι ασαι της ψυχης μου το αλγο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε,
 ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος δὲ Δι΄

Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
ως προ στα τευ ου σα

Ὡδὴ δ' .
Σύ μου ἰσχύς Κύριε .

Ἦχος λ' α' — Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
ψιν που προ σφυ γω που δε και σω θη σο
μαι τινα θερ μην ε ζω βο η θον θλι ψε σι
του βι ι ου και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος
εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
με

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Τον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε
ους σου τον πλου σι αις δω ρε αις δρο σι
σαν τα την πα να θλι ι αν και τα πει νην πα
να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των
θλι ψεων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα
λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη
σου σω σον με
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

Γ Ν
 Γ Γ **Ε**την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
 Γ Γ **Λ**ον **μ**ο νην **φ**ε ρω **τ**ει **χ**ος α προ σμα χη
 Π Γ Π
 τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν **ο** πλον
 Ν
 Γ Π **σ**ω τη ρι ι ας **μ**η με πα ρι δης τον α σω
 Γ Π Γ
 τον **ε**λ **π**ις α πη λ πι σμε νων α σθε νων
χ
 συμ μα χι α θ λι βο με νων χα ρα και αν τι
 Γ
 λη ψις
 Ν Γ
 Γ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 Γ
 των αι ω νων α μην
 Γ Ν
 Γ **Π**ως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
 Γ Γ **μ**αι **τ**ους α με τρους **ο**ι κτιρ μους ω Δε

σποινα τους την ε μην παν το τε ψυ χην δει
 νως πυ ρου με ε νην ως υ δωρ πε ρι δρο
 σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της
 ευ ερ γε σι ας ης α φθ ο νως αυ τος πα
 ρα πη λαυ σα

Ὡς ἔστι.
 Ἵνα τὸ με ἀπώσω.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Ευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
 παρ θε νε χαι ρε Θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε
 πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον

^Π
 χαί ρε προ στα σι α ^Δ₉ και βο η θε ε και σω
^Γ
 τη ρι α ^Γ_Δ των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
^Γ
 στεως ^Γ_Δ
^Γ
 πε ρα γι α ^Ν θε ο το κε σω ω σον
^Γ
 η μας ^Γ_Δ
^Μ ^Γ
 οι μι σουν τες με μα την ^Γ_Δ βε λε μνα
 και ^Γ_Δ ξι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν ^Γ_Δ και ε
 πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ζαι
^Π
 μου ^Γ_Δ και κα τα βι βασαι ^Δ₉ προς γην Α γνη
^Π
 η ε πι ζη του σιν ^Γ_Δ αλλ εκ του των προ
 φθα σα σα σω σον με ^Γ_Δ

^Γ
^Γ Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
^Ν
 Πνευ^Μμα^Γτι
^Γ
^Γ Απο πασης αναγκης θλιψε ως και
 νοσου και βλαβης μελυτρωσαι και τη σηδυ
 ναμει εν τη σκεπη σου φυλαξον ατρωτον
^Π
 εκ παντος κινδυνου^Ν και εξ εχθρων των
 πο λεμων των^Γ και μισουν των με Κορη πα
 νυμνητε^Γ
^Ν ^Γ ^Ν
^Γ και νυν και αι και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων αμην^Γ
^Μ ^Γ
^Γ Τι σοι δω ρον προσα ζω^Γ της ευ χα ρι

στι^Γας αν^Πθ^Χων πε^Γρα πη^Δλου σα^Γ των σων δω^Γρη
 μα^Π των^Χ και της^Γ σης α^Ν με^Γτρη του χρη^Γ στο τη^Γ
 τος^Γ τοι^Γ γα^Γ ρουν δο^Δ ξα^Γ ζω^Δ υ^Γ μνο λο^Γ γω^Γ ω
 και με^Γ γα^Γ λυ^Γ νω^Γ σου την α^Γ με^Γτρον προς με^Γ
 συμ^Γ πα^Γ θει^Γ αν^Γ

Ὡδὴς'.
 Τὴν δέησιν.

πε^Γ ρα^Ν γι^Γ α^Γ θε^Γ ο^Γ το^Γ κε^Γ σω^Γ ω^Γ σον^Γ
 η^Γ μας^Γ
 τα^Ν νε^Γ ε^Γ ε^Γ φη^Χ των λυ^Χ πη^Χ ρων ε^Γ
 κα^Δ λυ^Γ ψαν^Γ την α^Γ θλι^Γ αν^Γ μου ψυ^Γ χη^Γ ην και^Γ
 καρ^Γ δι^Γ αν^Γ και σκο^Γ τα^Γ σμον εμ^Γ ποι^Γ ου^Γ σι^Γ μοι^Γ

Κο ρη ^κ ^λ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον ^Γ ^Δ α πε λα σον ταυ τα μα κραν ^Γ τη εμ πνευ
 σει της θει ας πρε σβει ας σου
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ ^Δ ^κ ^λ Πα ρα α α κλη η σιν ^κ ^λ εν ταις θλι ψε σιν
 οι οι δα ^Δ ^Π και των νο σων ι α τρο ον
 σε γι νω σκω ^γ ^Δ και παν τε λη συν τρι μ μον
 του θα να του ^κ ^λ και πο τα μον της ζω ης α
 νε ζαν τλη τον ^Γ ^Δ και παν των των εν συμ φο ραις
 τα χι νην και ο ζει αν αν τι λη ψιν ^Γ

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευματι
 Ουκρυ υ υπτωωσου τονβυ θοντουε
 λε ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θαν
 μα των και την πη γην την α ε να ον
 ον τως της προς ε με συμ πα θει ας σου Δε
 σποι να αλλ α πα σιν ο μο λο γω και βο
 ω και κη ρυτ τω και φθ ε γ γο μαι
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Ε κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με

ζα λαι^N ω σπερ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ
 θε νε^Γ και την ε μην κα τα σχουσαι καρ
 δι αν^χ κα τα τι τρω σκουσι βε λει των
 θλι ψε ων^Γ αλλ ευ ροι μι σε βο η θον^N και^Γ
 δι ω κτην και ρυστην Πανα χραν τε^Γ
 Δι^N α α α σω ω ω σον α πο κιν^Γ
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε^N ο^Δ
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν^ν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν^Γ
 Α^Γ α α χρα α αν τε η δι α λο^N
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως^Δ επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον
 ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α
 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ'

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα
 ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν η μων
 των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευ στον εις ι κε σι αν
 η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
 το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α (δίς)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Π Δ Ζ' κ
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι εν
πα ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

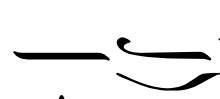
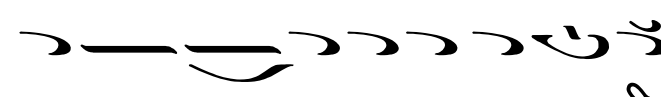
Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι' Δόξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ
 Αὐτῷ Πνεύματι Πατερ Λογέ Πνευ
 ματρι ἡ ἐν μοναδι ἐξαλειψόντα

πληθ^ν των εμων εγ κλημάτων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην **Τ**αις της Θεοτοκου

πρεσβειαις Ελεημον εξαλειψον τα

πληθ^ν των εμων εγ κλημάτων

Ελεησον με ο Θεος κατα

το μεγαλεος σου και κατα το

πληθος των οικτηρων σου εξαλειψον

το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια Παναγια Δεσποινα

^Δ αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου
^Δ θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
^Δ δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
^Δ τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
^Δ σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου
^Δ με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην
^Δ σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
^Δ στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης
^Δ την δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σο ον
^Δ Ἑτερα Θεοτοκία. Ου δεις προ στρε χων
^Δ ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευεται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε

αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω

ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε

ω ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

παρ χου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε

πο λιν και λα ον των πο λε μου με νων η

η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη

νη η μο νη προ στα σι α των πι στω ω

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

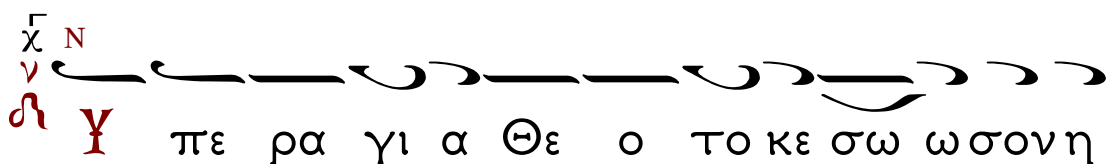
Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

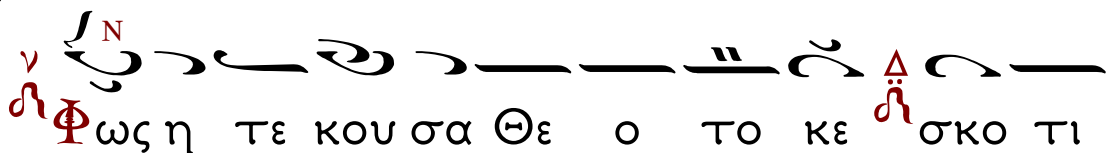
Ὡδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

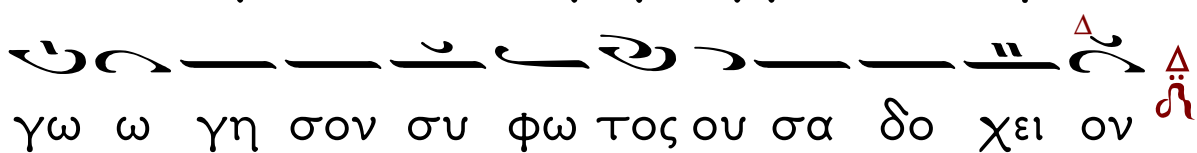
Ἦχος λ' Ἀ Νη

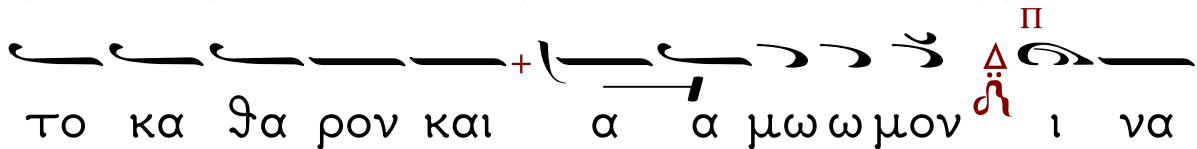

πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Φω ση τε κου σα Θε ο το κε σκο τι

σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα

γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον

το κα θα ρον και α α μω ω μον ι να

^N
πο θω σε δο ζα ζω ^ν

^ν ^N
^ν Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

^ν
μας ^ν

^ν ^N
^ν C κε πη γε νου και προ στα σι α ^Δ και αν

τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε ^ν γυ μνω

θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει ας ^Δ

α βο η θη των δυ υ να α μις ^Π και ελ

^N
πις α πη λ πι σ με νων ^ν

^ν ^N
^ν Δ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και Α

γι ω Πνευ μα τι ^ν

^ν ^N
^ν Ο λη ψυ χη και δι α νοι α ^Δ και καρ

δι α σε και χει λε σι δο ζα ζω α πο λα
 αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των
 αλλ ω της σης χρη στο ο τη ητος και α
 πει ρων σου θαυ μα των
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω νων α μην
 Β λε ψον ι λε ω ομ μα τι σου και ε
 πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει
 νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων
 και πει ρα σμων με λυ υ τρω ωσαι α με
 τρη τω σου ε λε ει

Ὡδὴ ἡ'.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Δι α σπλαγχνα ε λε ους σου Παρ θε

νε Δ μη πα ρι δης σε μνη πον του με νον με σα

+ λω βι ω τι κων κυ μα των αλ λα δι

δου μοι χει ρα βο η θει ας κα τα πο νου

+ με ε νω κα κω σε σι του βι ου

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^N
Πε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να γ

και ^Δευ ρο σα αν με Α γνη ^Δκαι συμ φο ραι του
 βι ου ^νκαι πει ρα σμοι με παν το θεν ε
 κυ κλω σαν ⁶αλ λα προ στη θι μοι ^Δκαι αν
 τι λα βου μου ^Δτη κρα ται α σου σκε πη ^ν
^ν^NΔο ζα Πα τρι ι και Υι ω ^Δκαι Α
 γι ω Πνευ μα τι ^ν
^ν^NΕν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με
 να ^Δεν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην ^ν
 και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν ⁶
 και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
 τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις ^ν

^N
^ν **Κ**αι νυ υν και α ει ^Δ **Δ** και εις τους αι ω
 νας των αι ω ω νων α μην ^ν
^N
^ν **Χ**αι ρε θρο νε πυ ρι μο ρ φε Κυ ρι
 ου ^Δ **Δ** χαι ρε θει ει α και μαν να δο χε στα μνε ^ν
 χαι ρε χρυ ση λυ χ νι α λα μ πας α σβε στος ⁶
 χαι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη ^λ
 τε ρων ^Δ **Δ** ω ρα ι σμα και κλε ος ^Γ

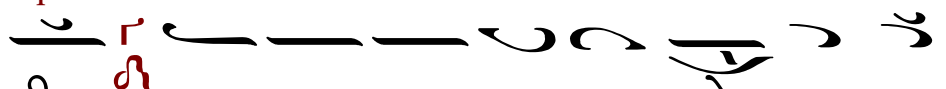
ᾠδὴ θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

^Γ
^Γ **Υ** πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας ^Γ
^Γ **Π** ρος τι να κα τα φυ γω α λ λ η ν Α γ ν η ^Γ

που προσδραμωλοι πον και σωθη σομαι που
 πορευθω ποιανδε εφευρωκαταφυγην
 ποιανθερμηναν τιληψιν ποιονενταις
 θλιψεσιβοηθονειςσεμονηνελ
 πιζωειςσεεμονηνκαυχωμαικαιεπι
 σεθαρρωνκατεφυγον
 υπεραγιαθεοτοκεσωωσον
 ημας
 Ουκεστιναριθμησασθαιδυνα
 τονμεγαλειασαθεοθυμφευτεκαι
 τονβυθοντονανεξερευνητονεξει

πειν^Γ των υ^Γ περνουν θ^Ναυ^Π μα^Δτων σου^q των τε
 τε^Γ λε^Π σμε^Γ ε^Νων δι^Γ η^Π νε^Γ κως^q τοις πο^Γ θ^Πω
 σε^Ν τι^Δ μω^q σι^Γ και πι^Γ ι^Γ σται προ^Γ σκυ^Γ νου^q σιν^q
 ως α^Γ λη^Γ θ^Πη Θε^Που λο^Γ χευ^q τρι^q αν^q
 Δ^Γο^q ξα Πα^Γτρι και Υι^Ν ω και Α^Γ γι^q ω
 Πνευ^Γ μα^q τι^q
 Εν^Γ υ^Π μνοι^Γ σευ χα^Γ ριστοις δο^Π ξο^Γ λο^Γ γω^q
 και γε^Γ ραι^Π ρω^Γ το α^Γ με^Πτρον ε^Ν λε^Δ ος^q και^Π
 την πολ^Ν λην^Δ δυ^q να^Π μιν σου πα^Ν σιν ο^Π μο^Δ λο^q γω^q
 και τας ευ^Γ ερ^Π γε^Δ σι^q ας σου^Π ας υ^Γ πε^q ρε^q
 κε ε^Γ νω^Π σασεις ε^Γ με^q κη^Π ρυτ^q τω^Π με^q γα^q

^N ^Δ_q ^Γ
 λυ νω ^Γ_q ψυ χη η τε και καρ δι α ^Γ_q και λο γι
^Γ_q ^Γ_q
 σμω και γλωσ ση παν το τε
^Γ_q ^N ^Γ ^N +
^Γ_q **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
^Γ_q ^Γ_q
 των αι ω νων α μην
^Γ_q ^Γ ^Π ^N ^Γ
^Γ_q **Τ**ην δε η σιν μου δε ζαι την πε νι χραν
^Γ_q ^N ^Π ^Δ_q
^Γ_q και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α ^Γ_q και
^Γ_q ^Δ_q
 στε να γ μον ^Δ_q αλλ αν τι λα βου μου ως α γα
^Γ_q ^Π ^Δ_q
 θη ^Γ_q και τας αι τη σεις πλη ρω σον ^Δ_q δυ να
^Γ_q ^Γ_q
 σαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους ^Γ_q Δε
^Γ_q ^Δ_q
 σπο του Θε ου Μη τηρ ^Δ_q ει νε ευ σεις ε τι
^Γ_q ^Γ_q
 μονον ^Γ_q προς την ε μην οικτραν τα πεινω σιν ^Γ_q

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς
μακαρίσαι σε τὴν Θεοτόκον τὴν α-
ειμακάριστον καὶ πανάμωμον καὶ
Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὴν τιμιώ-
τεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξότεραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ τὴν ἀδι-
αφόρως Θεὸν Λόγον τέκουσαν τὴν ον-
τως Θεοτόκον σε μεγαλυνόμεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
 κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο ο σμου
 υ μνοις τι μη σω μεν
 Α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων α
 σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη
 προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω
 με νην ελ πις α πηλ πι σμε ενων συ μοι
 βο η θη σον
 Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
 κε των ι να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του κο ο
 σμου γε νου με σι τρια
 Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
 νι κως με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων δυ σω πει Θε ο το ο κε
 του οι κτει ρη ησαι η μας
 Ἄ λα λα τα χει λη των α σε βων
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτην την ι στο ρη θει σαν υ πο
του Α πο στο λου Λου κα ι ε ρω τα α
του την Ο δη γη η τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πα σαι των Α γ γε λων αι στρα τι αι
Προ δρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
Θε ο το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν
εις το σω θη ναι η μα α α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶπα ψάλλομεν ἅπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος ἡ Γα

Με τε μορφω ὦ θης εν τω ο ρει Χρι
στε ε ο Θε ος δει ζας τοις Μα θη ταις σου την
δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η
μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι
ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο
τα δο ζα σοι οι οι οι οι οι οι οι

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
Μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας)
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

*Κατὰ τὴν περιόδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟCΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ᾠ Γα

Ἄ πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω
 ω ω ν συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε
 Γε θ ση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω μα και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα
 Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν
 των θλι βο με νων η η χα ρα χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ις Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ω ν βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ω ν Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυ μα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.